

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 07.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **3470** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.

178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 115 от Закона за държавна агенция Национална сигурност (ЗДАНС).

Образувано е по жалба вх. № 9202 от 10.05.2010 година, подадена от С. Ц. С. срещу Заповед № ЧР-з-678/04.11.2009 г., издадена от П. на Държавна агенция Национална сигурност (Д.), с която, на основание чл. 110, ал.1, т. 2, предложение второ, във връзка с чл. 111 от ЗДАНС е прекратено служебното му правоотношение като старши агент III степен, главен експерт в дирекция Финансово-стопанска и управление на собствеността при Държавна агенция Национална сигурност поради придобиване на право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), считано от датата на връчване на заповедта.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, като издаден в нарушение на материално-правните разпоредби и в противоречие с целите на закона. Според жалбоподателя, посоченото в заповедта основание за прекратяване на служебното правоотношение обстоятелство – придобиване на право на пенсия по чл. 69, ал.3 от КСО не може да служи като фактическо основание за прекратяване на служебното правоотношение, тъй като той вече е реализирал правото си на придобиване на пенсия. Предвид изложеното, от жалбоподателя е формулиран извод, че служебното му правоотношение е прекратено на неправилно и неточно правно основание. Изразено е

искане за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед на министъра на вътрешните работи на Република Б № К-3509/27.06.2007г. е прекратено служебното правоотношение на С. Ц. С. като началник на сектор в Генерална дирекция Сигурност при Национална служба Сигурност, на основание чл. 245, ал.1, т.4 от ЗМВР. На жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с разпореждане на ръководител ПО при Районно управление Социално осигуряване гр. С., считано от 26.07.2007 г. Между страните не се спори, че С. Ц. С. е изпълнявал длъжността старши агент III степен, главен експерт в дирекция Финансово-стопанска и управление на собствеността при Държавна агенция Национална сигурност. По предложение на директора на Дирекция ФСУС, с рег. № ЧР-2025/04.11.2009 г. е направено предложение до органа по назначаването – П. на Държавна агенция Национална сигурност за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, поради придобиване право на пенсия при условията на чл. 69, ал. 3 от КСО на основание чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗДАНС. Мотивите са, че към момента на предложението служителят има осигурителен стаж от 27 години, 04 месеца и 17 дни, от които 27 години, 04 месеца и 17 дни действително прослужени на длъжности в системата на МВР/МО и Д.. В този смисъл са данните от справка за осигурителен стаж, издадена от Дирекция Финансово – стопанска и управление на собствеността при Д.. В съответствие с предложението, със заповед № ЧР-з-678/04.11.2009 г. на П. на Д., на основание чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗДАНС е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя поради придобиване право на пенсия при условията на чл. 69, ал.3 от КСО - по инициатива на органа по назначаването.

Заповед № ЧР-з-678/04.11.2009 г., издадена от П. на Д. е връчена на С. С. на 13.04.2010 г. и оспорена по съдебен ред пред Административен съд – С. град с жалба подадена на 23.04.2010г., чрез Д..

При така установените фактически обстоятелства, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна – адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат права. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 111 от ЗДАНС – П. на Държавна агенция Национална сигурност. Обжалваният административен акт е постановен в предвидената в закона форма и съдържа изброените в чл. 125 ППЗДАНС реквизити. Същият е издаден след мотивирано предложение до органа по назначаването, съдържащо съображения относно възрастта и осигурителния стаж на служителя в МВР. Поради това съдът приема, че са спазени изискванията на чл. 128, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ППЗДАНС.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДАНС служебното правоотношение на държавния служител в Д. се прекратява при

придобиване право на пенсия при условията на чл. 69, ал. 3 от КСО - по инициатива на органа по назначаването. Според чл. 69, ал. 3 от КСО държавните служители от Държавна агенция Национална сигурност придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети да са действително изслужени по Закона за Държавна агенция Национална сигурност, на военна служба или по законите по ал. 2 на същата разпоредба. В разглеждания случай, към момента на издаване на заповедта жалбоподателят има осигурителен стаж от 27 години, 04 месеца и 17 дни, от които 27 години, 04 месеца и 17 дни действително прослужени на длъжности в системата на МВР/МО и Д.. Придобитото от него право на пенсия по чл. 69, ал. 3 КСО е условието за прекратяване на служебното му правоотношение по инициатива на органа по назначаването на основание чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДАНС, която норма е действаща към датата на издаване на заповедта. Тази разпоредба овластява административният орган едностранно да прекрати служебното правоотношение само при наличие на осигурителен стаж, какъвто е и настоящия случай. Не е необходимо кумулативното условие възраст, както и не се поставя изискване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст да е придобито по време на изпълнение на служебното правоотношение, което се прекратява. В този смисъл, съдът намира за неоснователни възраженията, че обстоятелството, че жалбоподателят вече е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст изключва приложението на разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДАНС. С цитираното правно основание законодателят изрично е регламентирал правото на административния орган по своя инициатива да освободи от служба служители, които имат изисквания по чл. 69, ал.3 от КСО стаж. Единствената предпоставка е служителят да има 25 години осигурителен стаж, от които 2/3 действително изслужени като държавен служител в системата на МВР/МО и Д. и специалните закони посочени в чл. 69, ал.2 от ЗДАНС.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е прослужил като държавен служител в системата на МВР/МО и Д. изискуемия стаж и по този начин е придобил право на пенсия, съгласно чл. 69, ал. 3 от КСО, защото има изискуемите 2/3 от общия стаж в системата на МВР/МО и Д.. Налице е законоустановената предпоставка за освобождаването му от служба на посоченото в заповедта основание - чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДАНС.

Неоснователни са изложените от жалбоподателя възражения, че служебното му правоотношение е прекратено незаконосъобразно, предвид обстоятелството, че от него е подадено заявление за прекратяване на служебното правоотношение на друго основание – по собствено желание. Към момента на издаване на процесната заповед са били налице материалноправните предпоставки, обуславящи нейната законосъобразност. Заявлението за прекратяване на служебното правоотношение е направено след издаване на оспорената заповед № ЧР-з-678/04.11.2009г. на П. на Д. и не може да окаже влияние върху нейната законосъобразност. Между страните не се спори, че жалбоподателят е бил в законоустановен отпуск по болест в периода от издаване на заповедта за прекратяване на служебно правоотношение, до датата на връчването ѝ. Безспорно, обаче, жалбоподателят не е бил в законоустановен отпуск на датата на връчване на заповедта, което е изрично отбелязано от него. На основание чл. 114, ал.2 от ЗДАНС служебното правоотношение се прекратява от датата на връчването на заповедта. Към този момент жалбоподателят не е бил в законоустановен отпуск по болест, поради което не може да се приемат за основателни изложените в този смисъл

доводи за незаконосъобразност на заповедта.

Предвид изложеното, оспорената Заповед № ЧР-з-678/04.11.2009 г., на П. на Държавна агенция Национална сигурност, с която, на основание чл. 110, ал.1, т. 2, предложение второ, във връзка с чл. 111 от ЗДАНС е прекратено служебното правоотношение на С. Ц. С. като старши агент III степен, главен експерт в дирекция Финансово-стопанска и управление на собствеността при Държавна агенция Национална сигурност, поради придобиване на право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване е издадена в съответствие със законовите разпоредби, а подадената срещу същата жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 16 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ц. С. срещу Заповед № ЧР-з-678/04.11.2009 г., издадена от П. на Държавна агенция Национална сигурност.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: